TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2017. gada 11. maijā*

Apelācija — Direktīva 2010/30/ES — Energopatēriņa norādīšana, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm — Deleģētā regula (ES) Nr. 665/2013 — Putekļsūcēju energomarķējums — Energoefektivitāte — Mērījumu metode — Deleģētās kompetences robežas — Pierādījumu sagrozīšana — Vispārējās tiesas pienākums norādīt pamatojumu

Lieta C-44/16 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2016. gada 25. janvārī iesniedza

Dyson Ltd, Malmsberija [*Malmesbury*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *E. Batchelor* un *M. Healy*, *solicitors*, kā arī *F. Carlin*, *barrister*, un *A. Patsa*, advokāte,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *K. Herrmann* un *E. White*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs E. Juhāss [*E. Juhász*], tiesneši K. Vajda [*C. Vajda*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents),

ģenerāladvokāts H. Saugmandsgors Ē [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Dyson Ltd* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 11. novembra spriedumu lietā *Dyson*/Komisija (T-544/13, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2015:836), ar kuru šī tiesa noraidīja tās prasību atcelt Komisijas 2013. gada 3. maija Deleģēto regulu (ES) Nr. 665/2013, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES papildina attiecībā uz putekļsūcēju energomarķējumu (OV 2013, L 192, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula").

Atbilstošie tiesību akti

Direktīva 2010/30/ES

2 Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/30/ES par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (OV 2010, L 153, 1. lpp.), preambulas 5. un 8. apsvērumā ir noteikts:

"(5) Precīzai, būtiskai un salīdzināmai informācijai par specifisku enerģijas patēriņu attiecībā uz ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, būtu jāietekmē tiešā lietotāja izvēle par labu ražojumiem, kas patērē mazāk enerģijas vai, kurus izmantojot, tiek netieši patērēts mazāk enerģijas vai citu nozīmīgu resursu, tādējādi mudinot ražotājus veikt pasākumus to ražoto ražojumu enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņa samazināšanai. Tam vajadzētu netieši sekmēt arī šo ražojumu efektīvāku izmantošanu, lai veicinātu ES 20 % energoefektivitātes mērķa sasniegšanu. Šīs informācijas trūkuma gadījumā tirgus mehānismi vien nenodrošinās enerģijas un citu nozīmīgu resursu racionālu patēriņu šiem ražojumiem.

[..]

(8) Informācijai ir būtiska nozīme tirgus mehānismu darbībā, un tādēļ nepieciešams ieviest vienotu marķējumu visiem viena veida ražojumiem, lai potenciālajiem pircējiem sniegtu standartizētu papildinformāciju par šo ražojumu izmaksām enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņa izteiksmē un lai nodrošinātu, ka potenciālie tiešie lietotāji, kas neredz izstādītos ražojumus un tādējādi neredz arī marķējumu, saņemtu šo informāciju; lai tas noritētu efektīvi un veiksmīgi, marķējumam vajadzētu būt viegli pamanāmam tiešajiem lietotājiem, vienkāršam un precīzam. Šim nolūkam pašreizējais marķējuma izkārtojums būtu jāsaglabā kā pamats tiešo lietotāju informēšanai par ražojumu energoefektivitāti. Enerģijas patēriņš un cita informācija par katru ražojumu veidu būtu jāmēra atbilstīgi saskaņotiem standartiem un metodēm."

3 Saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta 1. un 2. punktu:

"1. Ar šo direktīvu izveido sistēmu valstu pasākumu saskaņošanai saistībā ar tiešajiem lietotājiem paredzēto informāciju, konkrēti, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm, par enerģijas un attiecīgā gadījumā citu nozīmīgu resursu patēriņu izmantošanas laikā un papildinformāciju attiecībā uz ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, tādējādi ļaujot tiešajiem lietotājiem izvēlēties energoefektīvākus ražojumus.

2. Šī direktīva attiecas uz ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu un kuri to izmantošanas laikā tieši vai netieši būtiski ietekmē enerģijas patēriņu un attiecīgā gadījumā citus nozīmīgus resursus."

4 Saskaņā ar minētās direktīvas 5. panta a) un b) punktu dalībvalstis nodrošina, ka "piegādātāji, kas laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā ražojumus, uz kuriem attiecas deleģētais akts, nodrošina etiķetes un speciālo zīmi saskaņā ar šo direktīvu un deleģēto aktu" un ka šie piegādātāji "sagatavo tehnisko dokumentāciju, kas ir pietiekama, lai varētu novērtēt etiķetē un speciālajā zīmē ietvertās informācijas precizitāti".

5 Direktīvas 2010/30 10. pantā "Deleģētie akti" ir noteikts:

"1. Komisija saskaņā ar 11., 12. un 13. pantu deleģētajos aktos nosaka sīkāku informāciju par etiķetēm un speciālo zīmi attiecībā uz katru ražojuma veidu atbilstīgi šim pantam.

Ja ražojums atbilst 2. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, uz to saskaņā ar 4. punktu attiecas deleģēts akts.

Noteikumi deleģētajos aktos par informāciju uz etiķetes un speciālajā zīmē par enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņu izmantošanas laikā palīdzēs tiešajiem lietotājiem iepērkoties pieņemt uz informāciju balstītus lēmumus un tirgus uzraudzības iestādēm pārbaudīt to, vai produkti atbilst norādītajai informācijai.

[..]

4. Deleģētajos aktos jo īpaši nosaka:

[..]

i) precizitātes līmeni deklarācijās par etiķetēm un speciālām zīmēm;

j) deleģētā akta novērtēšanas un iespējamās pārskatīšanas datumu, ņemot vērā tehnoloģiju attīstības tempu."

6 Šīs direktīvas 11. panta "Deleģēšanas īstenošana" 1. punktā ir precizēts:

"Pilnvaras pieņemt 10. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz piecu gadu laikposmu, sākot ar 2010. gada 19. jūniju. [..]"

Apstrīdētā regula

7 Atbilstoši apstrīdētās regulas 1. panta 1. punktam tajā ir "noteiktas prasības par to, kā jāmarķē no elektrotīkla darbināmi putekļsūcēji, tostarp hibrīdiski putekļsūcēji, un kā par tiem jāsniedz papildu informācija par ražojumu".

8 Apstrīdētās regulas 3. pantā "Piegādātāju pienākumi un termiņi" ir paredzēts:

"1. Piegādātāji nodrošina, ka no 2014. gada 1. septembra:

a) katru putekļsūcēju piegādā ar drukātu etiķeti, kuras formāts un informācijas saturs atbilst II pielikumā noteiktajam;

b) tiek darīta pieejama III pielikumā noteiktā datu lapa;

c) pēc pieprasījuma dalībvalstu iestādēm un Komisijai tiek darīta pieejama IV pielikumā noteiktā tehniskā dokumentācija;

d) visās reklāmās, kas attiecas uz konkrētu putekļsūcēja modeli, ir ietverta energoefektivitātes klase, ja reklāmā norādīta ar energopatēriņu saistīta informācija vai informācija par cenu;

e) visos tehniskajos reklāmmateriālos, kas attiecas uz konkrētu putekļsūcēja modeli un kuros ir aprakstīti tā īpašie tehniskie raksturlielumi, ir iekļauta šā modeļa energoefektivitātes klase.

2. II pielikumā noteikto etiķetes formātu piemēro saskaņā ar šādiem termiņiem:

a) to putekļsūcēju etiķetes, kurus laiž tirgū no 2014. gada 1. septembra, atbilst II pielikuma etiķetei Nr. 1;

b) to putekļsūcēju etiķetes, kurus laiž tirgū no 2017. gada 1. septembra, atbilst II pielikuma etiķetei Nr. 2".

9 Minētās regulas 5. pantā "Mērījumu metodes" ir paskaidrots, ka "informāciju, kas sniedzama saskaņā ar 3. un 4. pantu, iegūst, izmantojot ticamas, precīzas un reproducējamas mērījumu un aprēķinu metodes, kurās ņemtas vērā atzītas mūsdienīgas aprēķinu un mērījumu metodes, kā noteikts VI pielikumā".

10 Apstrīdētās regulas 7. pantā "Pārskatīšana" ir izklāstīts:

"Komisija, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību, pārskata šo regulu ne vēlāk kā piecus gadus pēc tās stāšanās spēkā. Veicot pārskatīšanu, jo īpaši novērtē VII pielikumā noteiktās verifikācijas pielaides, to, vai regula būtu attiecināma uz ar akumulatoru darbināmiem putekļsūcējiem un vai ir lietderīgi gada enerģijas patēriņa, atputekļošanas rādītāja un putekļu izdalīšanās rādītāja noteikšanai izmantot mērījumu metodes, kas pamatojas uz pustukšu, nevis tukšu tvertni."

11 Šīs regulas I pielikumā ir norādīts, ka putekļsūcēji tiek klasificēti atbilstoši to energoefektivitātei, ko nosaka atkarībā no to gada enerģijas patēriņa, atbilstoši to tīrīšanas efektivitātei, ko nosaka atkarībā no atputekļošanas rādītājiem, un atbilstoši to putekļu izdalīšanās rādītājiem.

12 Minētās regulas VI pielikuma 1. punktā ir precizēts:

"Atbilstības nodrošināšanai un šajā regulā noteikto prasību atbilstības verifikācijai mērījumus un [aprēķinus] veic, izmantojot ticamas, precīzas un reproducējamas metodes, kas ir mūsdienīgas un vispāratzītas, tostarp izmantojot harmonizētos standartus, kuru atsauces numuri šajā nolūkā ir publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tās atbilst tehniskajām definīcijām, nosacījumiem, vienādojumiem un parametriem, kas noteikti šajā pielikumā."

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

13 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 7. oktobrī, *Dyson* cēla prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu.

14 Savas prasības pamatojumam *Dyson* izvirzīja trīs pamatus, pirmais no kuriem ir saistīts ar Komisijas kompetences neesamību, otrais – ar apstrīdētās regulas pamatojuma neesamību un trešais – ar vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

15 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa pilnībā noraidīja prasību.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesai

16 *Dyson* prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— atcelt apstrīdēto regulu, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Tiesā un Vispārējā tiesā.

17 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt apelācijas sūdzību un

— piespriest *Dyson* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelāciju

18 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *Dyson* izvirza sešus pamatus. Saistībā ar pirmo pamatu tā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot nepareizi pārkvalificējusi pirmajā instancē izvirzīto pirmo pamatu. Otrais pamats ir saistīts ar kļūdainu Vispārējās tiesas interpretāciju attiecībā uz pilnvaru, kuras Komisijai deleģētas saskaņā ar Direktīvas 2010/30 10. pantu, apjomu. Saistībā ar trešo pamatu *Dyson* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību. Tās ceturtais pamats ir saistīts ar [faktu] sagrozīšanu un atsevišķu pierādījumu neņemšanu vērā. Piektais pamats ir saistīts ar pārsūdzētā sprieduma pamatojuma neesamību. Visbeidzot, saistībā ar sesto un septīto pamatu *Dyson* apgalvo, ka Vispārējā tiesa neesot ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu.

Par ceturto pamatu un piektā pamata ceturto daļu

Lietas dalībnieku argumenti

19 Saistībā ar savu ceturto pamatu, kurš izvērtējams vispirms, *Dyson* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, pirmkārt, esot sagrozījusi faktus un, otrkārt, neesot ņēmusi vērā atsevišķus faktus, kuri domāti, lai pierādītu, ka putekļsūcēju energoefektivitātes mērījumu metode, izmantojot pilnas tvertnes, ir reproducējama.

20 Lai pierādītu, ka putekļsūcēju energoefektivitāte var tikt mērīta, izmantojot kādu citu metodi, nevis to, kas norādīta apstrīdētajā regulā un kas balstīta uz testiem, kuri veikti, izmantojot tukšas tvertnes, *Dyson* apgalvo, ka tā procesā Vispārējā tiesā ir sniegusi vairākus pierādījumus, lai tostarp pierādītu, ka putekļsūcēju energoefektivitātes mērījumu metode, izmantojot pilnas tvertnes, proti, metode, kas ietverta Eiropas Elektrotehniskās standartizācijas komitejas (*Cenelec*) pieņemtā saskaņotā standarta EN 60312-1:(2013) 5.9. sadaļā (turpmāk tekstā – "*Cenelec* metode"), ir reproducējama.

21 Saistībā ar sava ceturtā pamata pirmo daļu *Dyson* uzskata, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 51. punktā konstatējot, ka tā ir norādījusi tikai uz vienu testu laboratorijā, kurš ļauj apliecināt, ka minētā metode ir reproducējama, ir sagrozījusi tās iesniegtos pierādījumus, kuri apliecina, ka mērījumu metode, izmantojot pilnu tvertni, ir pārbaudīta vairākās laboratorijās un ir reproducējama.

22 Saistībā ar tās ceturtā pamata otro daļu *Dyson* apgalvo, ka Vispārējā tiesa neesot ne aplūkojusi, ne ņēmusi vērā tās iesniegtos pierādījumus, kuri apliecina, ka *Cenelec* metode ir reproducējama. Saistībā ar tās piektā pamata ceturto daļu *Dyson* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot paskaidrojusi iemeslu, kādēļ tikuši noraidīti pierādījumi, kurus tā iesniedza, lai pierādītu, ka *Cenelec* metode ir reproducējama.

23 Komisija vispirms uzskata, ka procesā Vispārējā tiesā *Dyson* neapšaubāmi ir veikusi atsauci uz vairākās laboratorijās veiktiem testiem, bet nav apstiprinājusi, ka tie bija daļa no salīdzinošo testu, kas balstīti uz viena un tā paša modeļa putekļsūcēju, programmas (vairākās laboratorijās veikti testi/"apļveida" testi). Komisija uzsver, ka Vispārējā tiesa, iespējams, nav izmantojusi tehnoloģiski precīzu terminoloģiju, bet ka tā noteikti nav sagrozījusi tās rīcībā esošos pierādījumus. Proti, Vispārējā tiesa esot varējusi secināt, ka pastāv šaubas par to, vai aprēķina metode, izmantojot pilnu tvertni, ir reproducējama, ņemot vērā faktu, ka nav veikts neviens "apļveida" tests, lai apstiprinātu minētās metodes reproducējamību.

24 Turpinot Komisija norāda, ka apgalvojums par pierādījumu "neņemšanu vērā" attiecoties vienīgi uz Vispārējās tiesas veikto faktu vērtējumu un tātad, ja vien nav notikusi faktu sagrozīšana, tas neesot tiesību jautājums, kurš var tikt analizēts apelācijas ietvaros. Komisija turklāt uzsver, ka Vispārējai tiesai nav jāizvērtē katrs tai iesniegtais pierādījums. Tomēr no pārsūdzētā sprieduma 49.–53. punkta skaidri izrietot, ka Vispārējā tiesa ir izvērtējusi lietas dalībnieku iesniegtos pierādījumus.

25 Visbeidzot Komisija apgalvo, ka tai nav jāizmanto *Cenelec* izstrādātie standarti.

Tiesas vērtējums

26 Pārsūdzētā sprieduma 49. punktā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka, lai gan *Dyson* izvirza daudzus argumentus, cenšoties pierādīt ar pilnu tvertni veikta energoefektivitātes testa ticamību un precizitāti, tomēr pastāv šaubas par to, vai minētais tests ir reproducējams.

27 Minētā sprieduma 50. punktā Vispārējā tiesa ir uzsvērusi, ka, lai noteiktu, vai testi ir reproducējami, faktiski ir jāveic tā sauktie "apļveida" testi vairākās laboratorijās; šie testi ir domāti, lai nodrošinātu vairākās laboratorijās ar vienu un to pašu paraugu atkārtoti veiktajos testos iegūto rezultātu pastāvīgumu.

28 Visbeidzot, šī paša sprieduma 51. punktā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka prasītāja norāda tikai uz vienu testu laboratorijā, kas tās ieskatā ļauj apliecināt, ka tas ir reproducējams, tādējādi tas, ka ar pilnu tvertni veikts tests ir reproducējams, nav pierādīts pietiekami, lai tiktu konstatēta Komisijas pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

29 Saistībā ar tās ceturtā pamata pirmo daļu *Dyson* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka pārsūdzētā sprieduma 51. punktā tā ir sagrozījusi viedokli, kuru *Dyson* aizstāvēja tiesvedībā Vispārējā tiesā un saskaņā ar kuru *Cenelec* metode ir izmantota vairākos laboratorijā veiktos testos, apstiprinot to, ka tā ir reproducējama, kā arī tās konkurences uzraudzības vadītāja (*Head of Competitor Intelligence*) liecību, kas sniegta, pamatojot šo apgalvojumu.

30 Ir jāatgādina, ka apelācijas sūdzības gadījumā Tiesas kompetencē nav konstatēt faktus, ne – principā – izvērtēt pierādījumus, kurus Vispārējā tiesa ir izmantojusi šo faktu pamatojumam. Ja šie pierādījumi ir tiesiski iegūti un ir ievēroti vispārējie tiesību principi un procesuālās normas, kas piemērojamas attiecībā uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu iegūšanu, vienīgi Vispārējai tiesai ir jāvērtē, kāda nozīme piešķirama tai iesniegtajiem pierādījumiem. Tāpēc šis vērtējums, ja vien nav sagrozīti Vispārējā tiesā iesniegtie pierādījumi, nav tiesību jautājums, kas ir jāpārbauda Tiesai (skat. spriedumu, 2017. gada 18. janvāris, *Toshiba*/Komisija, C-623/15 P, nav publicēts, EU:C:2017:21, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Tiesas kontroles pilnvaras attiecībā uz Vispārējās tiesas konstatētajiem faktiem tādēļ it īpaši ietver pārbaudi par to, vai šie no lietas materiāliem izrietošie konstatējumi nav nepareizi, vai nav sagrozīti pierādījumi, kā tie juridiski ir kvalificējami un vai ir ievērotas normas par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu iegūšanu (spriedumi, 2007. gada 25. janvāris, *Sumitomo Metal Industries* un *Nippon Steel* /Komisija, C-403/04 P un C-405/04 P, EU:C:2007:52, 39. punkts, kā arī 2013. gada 19. decembris, *Siemens* u.c./Komisija, C-239/11 P, C-489/11 P un C-498/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:866, 39. punkts).

32 Izskatāmajā lietā no *Dyson* replikas raksta procesā Vispārējā tiesā 38. punkta izriet, ka *Dyson* ir norādījusi, ka *Cenelec* metode ir rūpīgi pārbaudīta gan no tās reproducējamības, gan no tās atkārtojamības viedokļa. *Dyson* konkurences uzraudzības vadītājs savās liecībās, kas ietvertas minētā replikas raksta pielikumā un norādītas tā 39. punktā, arī ir uzsvēris, ka šī metode ir pārbaudīta vairākos testos, kas veikti vairākās laboratorijās un ļauj apliecināt tās reproducējamību.

33 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 51. punktā uzskatot, ka *Dyson* ir norādījusi tikai uz vienu testu laboratorijā, kas ļauj apliecināt, ka ar pilnu tvertni veikta aprēķina metode ir reproducējama, acīmredzami ir sagrozījusi tās aizstāvēto viedokli. Patiešām, kā *Dyson* to pamatoti norāda savā apelācijas sūdzībā, šāds konstatējums acīmredzami ir pretrunā ar procesuālo rakstu, kurus tā iesniedza procesā Vispārējā tiesā, saturu, kā arī ar tās konkurences uzraudzības vadītāja liecībām.

34 Tomēr ir jānorāda, ka saskaņā ar pārsūdzētā sprieduma 50. punktu, tam, lai mērījuma metode tiktu uzskatīta par reproducējamu, ne vien ir jāveic vairāki testi laboratorijās, bet šiem atkārtotajiem testiem ir arī jābūt "apļveida", proti, veiktiem ar vienu un to pašu paraugu.

35 No tā izriet, ka tikai konstatējums vien, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi *Dyson* apgalvojumus attiecībā uz vairāku laboratorijās veiktu testu esamību, pats par sevi nevar būt pietiekams, lai atspēkotu secinājumu, saskaņā ar kuru *Cenelec* metode nav reproducējama.

36 Tomēr saistībā ar sava ceturtā pamata otro daļu *Dyson* pārmet Vispārējai tiesai arī to, ka tā nav ņēmusi vērā atsevišķus pierādījumus, kuri ietverti tās procesuālajos rakstos un kuri esot pierādījuši to, ka *Cenelec* metode ir reproducējama. Saistībā ar sava piektā pamata ceturto daļu *Dyson* pārmet Vispārējai tiesai arī to, ka tā nav norādījusi pamatojumu, kāpēc šie pierādījumi nav ņemti vērā. Šie abi iebildumi ir jāizvērtē kopīgi.

37 Ir jāatgādina, pirmkārt, ka apelācijas ietvaros Tiesas kontroles mērķis it īpaši ir pārbaudīt, vai Vispārējā tiesa no tiesību viedokļa pietiekami ir atbildējusi uz visiem prasītāja izvirzītajiem argumentiem un, otrkārt, vai [apelācijas sūdzības] pamats saistībā ar to, ka Vispārējā tiesa nav atbildējusi uz pirmajā instancē izvirzītiem argumentiem, būtībā veido norādi uz to, ka ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, kas izriet no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. panta, kurš ir piemērojams Vispārējai tiesai saskaņā ar šo statūtu 53. panta pirmo daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta 117. pantu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2010. gada 20. maijs, *Gogos*/Komisija, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 29. punkts, un 2012. gada 13. decembris, *Alliance One International*/Komisija, C-593/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:804, 27. punkts).

38 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka Tiesa neliek Vispārējai tiesai sniegt izklāstu, kurā izsmeļoši un pa vienam būtu aplūkoti visi lietas dalībnieku paustie argumenti, un ka Vispārējās tiesas pamatojums tātad var būt netiešs, ar nosacījumu, ka tas ļauj ieinteresētajām personām saprast, kādu iemeslu dēļ Vispārējā tiesa nav piekritusi to argumentiem, un ļauj Tiesai iegūt pietiekami daudz informācijas, lai īstenotu savu kontroli (rīkojums, 2012. gada 13. decembris, *Alliance One International*/Komisija, C-593/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:804, 28. punkts, un spriedums, 2016. gada 26. oktobris, *PT Musim Mas*/Padome, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 71. punkts).

39 Izskatāmajā lietā, pirmkārt, ir jāuzsver, ka *Cenelec* metodes reproducējamības neesamība veidoja izšķirošo elementu Vispārējās tiesas vērtējumā, kura noslēgumā tā nosprieda, ka Komisijas pieeja, dodot priekšroku putekļsūcēju energoefektivitātes mērījumu metodei, kas balstīta uz testiem, kuri veikti ar tukšām tvertnēm, nav bijusi acīmredzami nesaprātīga.

40 Otrkārt, ir jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 49. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka pastāv šaubas par to, vai *Cenelec* metode ir reproducējama, un ka minētā sprieduma 50. punktā tā uzsvēra, ka tam, lai mērījumu metode tiktu uzskatīta par reproducējamu, ir jāveic "apļveida" testi vairākās laboratorijās; šie testi ir domāti, lai nodrošinātu vairākās laboratorijās ar vienu un to pašu paraugu atkārtoti veiktajos testos iegūto rezultātu pastāvīgumu.

41 Tomēr savos procesuālajos rakstos, kas iesniegti procesā Vispārējā tiesā, *Dyson* centās pierādīt, ka, lai gan *Cenelec* metode nav balstīta uz tā sauktajiem "apļveida" testiem, tā ir reproducējama. Šajā ziņā *Dyson* sava replikas raksta 7., 8. un 39. punktā norādīja, ka *Cenelec* ir pilnvarots rūpēties par to, lai visi publicētie standarti būtu konsekventi, skaidri un precīzi un tajos būtu ņemts vērā tehnikas stāvoklis. Tāpat tā iesniedza akreditētas Eiropas putekļsūcēju izmēģinājumu laboratorijas sagatavotu argumentētu atzinumu, saskaņā ar kuru šī metode ļauj sasniegt reproducējamus rezultātus, kā arī līdzīgu tās konkurences uzraudzības vadītāja, kurš bija iesaistīts minētās metodes izstrādes procesā, liecību.

42 Tāpēc Vispārējā tiesa nevarēja uzskatīt par konstatētu – kā tā to ir veikusi pārsūdzētā sprieduma 49. punktā –, ka "pastāv šaubas par to, vai [*Cenelec*] tests ir reproducējams", nepaskaidrojot iemeslu, kāpēc ir noraidāms šāda apgalvojuma apstrīdējums, ko *Dyson* veica, izmantojot iepriekšējā punktā atgādinātos pierādījumus. Konkrētāk, Vispārējā tiesa nevarēja apgalvot, ka tam, lai kāda mērījumu metode tiktu uzskatīta par reproducējamu, ir nepieciešami tā sauktie "apļveida" testi, nepaskaidrojot, kāpēc ar pretēja rakstura argumentiem, kurus *Dyson* izvērsusi savos procesuālajos rakstos, nevar tikt atspēkots šāds apgalvojums. Lai gan ir tiesa, ka Komisija procesā Vispārējā tiesā apstrīdēja *Cenelec* metodes reproducējamību, ir jākonstatē, ka *Dyson* savos procesuālajos rakstos procesā Vispārējā tiesā ir sniegusi argumentāciju par pretējo, tādējādi Vispārējai tiesai bija jāpauž viedoklis šajā jautājumā. Nesniedzot atbildi uz *Dyson* šādi izvirzītajiem argumentiem, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, kurš tai noteikts saskaņā ar Tiesas statūtu 53. panta pirmo daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta 117. pantu.

43 Tāpēc *Dyson* apelācijas sūdzības ceturtais pamats un tās piektā pamata ceturtā daļa ir jāatzīst par pamatotiem.

Par apelācijas sūdzības pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

44 *Dyson* pārmet Vispārējai tiesai, ka pārsūdzētā sprieduma 36., 37. un 43. punktā tā ir uzskatījusi, ka saistībā ar tajā celtās prasības pirmo pamatu tiek norādīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, lai gan faktiski *Dyson* bija norādījusi uz to, ka Komisija nav ievērojusi savu pilnvaru robežas. Šī sabiedrība precizē, ka ar šo pirmo pamatu tā ir uzsvērusi, ka Komisija ir pārsniegusi tai ar Direktīvas 2010/30 10. pantu deleģēto pilnvaru robežas. *Dyson* ieskatā Vispārējai tiesai bija jānosaka, vai Komisija nav grozījusi būtiskus pilnvarojuma akta elementus, izvēloties putekļsūcēju energoefektivitātes mērījumu metodi, izmantojot tukšas tvertnes.

45 Komisija norāda, ka *Dyson* kritizē vienīgi Vispārējās tiesas sniegto atbildi uz tās prasības atcelt tiesību aktu pirmā pamata pirmo daļu, nevis argumentāciju, balstoties uz kuru ir noraidīta šī pamata otrā daļa.

46 Komisijas ieskatā apelācijas sūdzības pirmais pamats arī ir uzskatāms par nepamatotu. *Dyson* procesā Vispārējā tiesā neesot apstrīdējusi Komisijas kompetenci saistībā ar apstrīdētās regulas pieņemšanu, bet gan šīs kompetences īstenošanu attiecībā uz mērījumu metodes izvēli. Komisija uzsver, ka *Dyson* prasības Vispārējā tiesā pirmais pamats nozīmējot, ka, lai noteiktu mērījumu metodi, ir jāvērtē ļoti sarežģīti tehniska rakstura faktiskie apstākļi, un tas attaisnojot ierobežotu tiesas kontroli tikai saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Tiesas vērtējums

47 *Dyson* sava [apelācijas sūdzības] pirmā pamata ietvaros pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nepareizi ir pārkvalificējusi tās prasības atcelt tiesību aktu pirmo pamatu, saistībā ar kuru tā būtībā iebilst, ka Komisija nav ievērojusi Direktīvas 2010/30 10. pantu, kurā ir noteikts, ka putekļsūcēju energoefektivitātes mērījumu metodē tiek ņemta vērā to energoefektivitāte izmantošanas laikā, lai sniegtu patērētājiem precīzu informāciju, mudinātu ražotājus uzlabot savu preču energoefektivitāti un īstenotu mērķi samazināt enerģijas patēriņu, lai gan tās ieskatā šāda prasība veido galveno šīs direktīvas elementu.

48 Vispirms ir jānorāda, kā to uzsver Komisija, ka saistībā ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu patiesībā tiek apstrīdēts vērtējums, balstoties uz kuru Vispārējā tiesa noraidīja pirmajā instancē izvirzītā pamata pirmo daļu, nevis Vispārējās tiesas argumentācija, balstoties uz kuru tika noraidīta šī pamata otrā daļa, kuras ietvaros *Dyson* pārmeta, ka apstrīdētajā regulā nav noteikts pienākums sniegt informāciju par [putekļsūcēju] maisiņiem un filtriem kā būtiskiem resursiem, kuri tiek izmantoti putekļsūcēju izmantošanas laikā.

49 Turklāt ir jāuzsver, ka pārsūdzētā sprieduma 36. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka no prasītājas prasījumiem Vispārējai tiesai skaidri izriet, ka tā saistībā ar savu pirmo pamatu tik daudz nenorāda uz to, ka apstrīdētās regulas pieņemšana neietilpst Komisijas kompetencē, bet drīzāk pēc būtības apstrīd šīs kompetences īstenošanu. Minētā sprieduma 37. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka ir jāuzskata, ka prasītāja saistībā ar pirmo pamatu norāda uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko Komisija pieļāvusi, pieņemot apstrīdēto regulu.

50 Tomēr no *Dyson* prasības pieteikuma Vispārējai tiesai neapstrīdami izriet, ka tās prasības atcelt tiesību aktu pirmais pamats bija saistīts ar to, ka apstrīdētās regulas pieņemšana neietilpst Komisijas kompetencē. Konkrētāk, *Dyson* būtībā tai pārmeta, ka tā, pieņemot šo regulu, nav ievērojusi būtisku pilnvarojuma akta elementu, kā putekļsūcēju energoefektivitātes mērījumu metodi izvēloties tādu, kas balstīta uz testiem ar tukšu [tvertni], lai gan Direktīvas 2010/30 10. pantā esot ietverta prasība par to, ka minētajai metodei ir jāatspoguļo parastie izmantošanas apstākļi.

51 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa ir atbildējusi nevis uz pamatu saistībā ar to, ka apstrīdētajā regulā ir pārkāpts būtisks pilnvarojuma akta elements, bet uz citu pamatu, proti, saistībā ar acīmredzamu Komisijas kļūdu vērtējumā, kas ir pamats, kuru *Dyson* nebija izvirzījusi.

52 Nevar tikt apgalvots, ka, rīkojoties šādi, Vispārējā tiesa netieši ir izvērtējusi pamatu, kas izvirzīts saistībā ar kompetences neesamību, kā to bija formulējusi *Dyson*. Jautājums par novērtējuma brīvības apjomu, kas piešķirts ar pilnvarojuma aktu, ir tiesību jautājums, kas ir nošķirams no jautājuma par pilnvarojuma, kas piešķirts ar pilnvarojuma aktu, robežām. Turklāt kontrolei attiecībā uz šo divu prasību ievērošanu ir noteikti atšķirīgi standarti.

53 Tādējādi, lai gan, kā to pārsūdzētā sprieduma 38. punktā pamatoti norāda Vispārējā tiesa, Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība tām piešķirto pilnvaru īstenošanā, kad tām ir jāveic sarežģīti novērtējumi un izvērtējumi, vispirms ir jānosaka, vai šīs iestādes patiešām rīkojas to pilnvaru, kuras tām piešķirtas, robežās un, konkrētāk, kad runa – kā tas ir izskatāmajā lietā – ir par deleģētajām pilnvarām LESD 290. panta izpratnē, ir jāpārbauda, vai Savienības iestādes nepārkāpj pilnvarojumu, kas tām ir

uzticēts ar pilnvarojuma aktu, it īpaši ņemot vērā, ka šādas deleģētās pilnvaras ir jāīsteno, katrā ziņā ievērojot būtiskus pilnvarojuma akta elementus un iekļaujoties tiesiskajā regulējumā, kā tas ir definēts pamata leģislatīvajā aktā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, Parlaments/Komisija, C-286/14, EU:C:2016:183, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Vispārējā tiesa, nelemjot par vienu no prasītājas izvirzītajiem pamatiem, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

55 Tomēr ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, ja Vispārējās tiesas nolēmuma argumentos atklājas Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa, šķiet, ir balstīta uz citu tiesisko pamatojumu, šāds pārkāpums nevar būt pamats šī nolēmuma atcelšanai un ir jāveic argumentu aizstāšana (spriedums, 2016. gada 22. septembris, *Pensa Pharma/EUIPO*, C-442/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:720, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

56 Tāpēc ir jānosaka, vai Komisija, izvēloties energoefektivitātes mērījumu metodi, kas balstīta uz testiem ar tukšu [tvertni], ir ievērojusi tai deleģēto pilnvaru robežas, kas šādā gadījumā nozīmētu, ka *Dyson* prasības atcelt tiesību aktu pirmā pamata pirmā daļa būtu atzīstama par nepamatotu. Attiecībā uz tiesību pamatu Tiesai ir iespējams aizstāt jautājumu, par kuru Vispārējā tiesa nav lēmusi.

57 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta tiesiskums ir jāvērtē, ņemot vērā tiesiskos un faktiskos apstākļus, kas pastāvēja datumā, kurā šis tiesību akts tika pieņemts (spriedums, 2015. gada 3. septembris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Tāpēc apstrīdētās regulas tiesiskums ir jāvērtē, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos apstākļus, kuri pastāvēja 2013. gada 3. maijā.

58 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka LESD 290. pantā paredzētās iespējas deleģēt pilnvaras mērķis ir ļaut likumdevējam koncentrēties uz tiesību akta būtiskajiem elementiem, kā arī uz nebūtiskajiem elementiem, attiecībā uz kuriem tas uzskata, ka ir lietderīgi pieņemt tiesību aktu, vienlaikus uzticot Komisijai uzdevumu "papildināt" dažus pieņemtā leģislatīvā akta nebūtiskos elementus vai arī "grozīt" šādus elementus tai piešķirto deleģēto pilnvaru ietvaros (spriedums, 2016. gada 17. marts, Parlaments/Komisija, C-286/14, EU:C:2016:183, 54. punkts).

59 No tā izriet, ka būtiskās normas, kuras regulē attiecīgo jomu, ir jāpieņem pamata tiesiskajā regulējumā un tās nevar tikt deleģētas (šajā ziņā skat. spriedumus, 2012. gada 5. septembris, Parlaments/Padome, C-355/10, EU:C:2012:516, 64. punkts, un 2015. gada 10. septembris, Parlaments/Padome, C-363/14, EU:C:2015:579, 46. punkts).

60 Tad ir jānosaka, vai prasība, saskaņā ar kuru patērētājiem sniegtajā informācijā ir jāatspoguļo energopatēriņš ierīces izmantošanas laikā, kā tas izriet no Direktīvas 2010/30 1. panta un 10. panta 1. punkta trešās daļas, veido būtisku šīs direktīvas elementu.

61 Šajā ziņā pamata tiesiskā regulējuma būtiskie elementi ir tie, kuru pieņemšanai ir jāizdara politiska izvēle, kas ietilpst paša Savienības likumdevēja pienākumos (spriedums, 2012. gada 5. septembris, Parlaments/Padome, C-355/10, EU:C:2012:516, 65. punkts).

62 Tādu noteiktas jomas elementu identificēšanai, kuri ir kvalificējami kā būtiski, ir jābalstās uz objektīviem elementiem, attiecībā uz kuriem var tikt īstenota tiesas kontrole, un ir jāņem vērā attiecīgās jomas īpašības un īpatnības (spriedums, 2016. gada 22. jūnijs, *DK Recycling und Roheisen* /Komisija, C-540/14 P, EU:C:2016:469, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

63 No Direktīvas 2010/30 vispārējās sistēmas viedokļa ir jāuzskata, ka šī sprieduma 60. punktā atgādinātā prasība veido būtisku šīs direktīvas elementu.

64 No Direktīvas 2010/30 preambulas 5. un 8. apsvēruma izriet, ka "precīzai, būtiskai un salīdzināmai informācijai par enerģijas patēriņu" attiecībā uz ražojumiem "ir būtiska nozīme tirgus mehānismu darbībā" un, attiecīgi, spējā ietekmēt patēriņu par labu ierīcēm, kas "patērē [..] mazāk enerģijas [..] izmantošanas laikā". Tāpat šīs direktīvas 1. pantā ir paredzēts, ka tās mērķis ir saskaņot valstu pasākumus saistībā ar tiešajiem lietotājiem paredzēto informāciju par enerģijas patēriņu "izmantošanas laikā", lai tie varētu izvēlēties "energoefektīvākus" ražojumus. Tāpēc patērētāju informēšana par ierīces energoefektivitāti tās izmantošanas laikā veido būtisku minētās direktīvas mērķi un atspoguļo politisko izvēli, kas ietilpst paša Savienības likumdevēja pienākumos.

65 No tā izriet, ka izskatāmajā lietā nav nozīmes jautājumam par to, vai apstrīdētās regulas, kā šķietami norāda tās [nosaukuma] formulējums, mērķis ir vienīgi papildināt, nevis grozīt Direktīvu 2010/30. Kā tas ir uzsvērts šī sprieduma 58. punktā, ne ar vienu no šīm abām deleģēto pilnvaru kategorijām Komisijai nekādā ziņā nav atļauts neņemt vērā būtisku pilnvarojuma akta elementu.

66 Turklāt – pretēji tam, ko pārsūdzētā sprieduma 59. punktā apgalvojusi Vispārējā tiesa, – saprast Direktīvas 2010/30 10. panta 1. punkta trešajā daļā iekļauto izteikumu "izmantošanas laikā" tādējādi, ka ar to ir domāti reāli izmantošanas apstākļi, nozīmē nevis "pārmērīgi plašu" šīs direktīvas 10. panta interpretāciju, bet gan pašu šī precizējuma jēgu.

67 Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, šo konstatējumu neatspēko tikai tas apstāklis vien, ka šis precizējums turklāt var būt domāts arī tāpēc, lai izslēgtu, ka tiek ņemta vērā attiecīgās ierīces ražošanai, izplatīšanai un izņemšanai patērētā enerģija.

68 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisijai, lai netiktu ignorēts būtisks Direktīvas 2010/30 elements, apstrīdētās regulas ietvaros tātad bija jāizvēlas tāda aprēķina metode, kas ļauj izmērīt putekļsūcēju energoefektivitāti apstākļos, kuri ir iespējami tuvāki reālajiem izmantošanas apstākļiem, kuri paredz, ka putekļsūcēja tvertne ir piepildīta līdz zināmam līmenim, tomēr ņemot vērā prasības saistībā ar iegūto rezultātu derīgumu no zinātniskā viedokļa un patērētājiem sniegtās informācijas precizitāti, tostarp prasības, kuras norādītas šīs direktīvas preambulas 5. apsvērumā un 5. panta b) punktā.

69 Tomēr pārsūdzētā sprieduma 46. punktā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka ar tukšu tvertni veikti testi var neatspoguļot putekļsūcēju parastos izmantošanas apstākļus, ciktāl šādos testos netiek ņemta vērā putekļu uzkrāšanās atsevišķa veida putekļsūcēju tvertnēs; turklāt Komisija, kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 98. un 99. punkta, to nav apstrīdējusi.

70 Ir tiesa, ka pārsūdzētā sprieduma 47.–54. punktā Vispārējā tiesa šim konstatējumam ir pretstatījusi faktu, ka neviena no mērījumu metodēm, kas balstīta uz testiem, izmantojot pilnas tvertnes, neesot reproducējama. Komisija šo pašu argumentu norāda procesā Tiesā. Tomēr no šī sprieduma 34.–43. punkta izriet, ka, lai izdarītu šādu secinājumu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi faktu sagrozīšanu un nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, tādējādi Tiesa, lai veiktu argumentu aizstāšanu, nevar balstīties uz šādu faktisko apstākļu vērtējumu, kuru Vispārējā tiesa nav veikusi juridiski korekti.

71 Tātad pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jāatzīst par pamatotu.

Par sesto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

72 *Dyson* uzskata, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi prasību par samērīgumu, kas ir neatņemams kontroles attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu elements, uzskatot, ka apstrīdētajā regulā vienādi var tikt aplūkoti putekļsūcēji, kuros izmantotas atšķirīgas tehnoloģijas, tāpēc, ka *Dyson* ieteiktie testi vienlaicīgi neatbilst ticamības, precizitātes un reproducējamības kritērijiem.

73 Komisijas ieskatā *Dyson* neesot paskaidrojusi, kādā ziņā tāda testa izstrādāšana, kurā tiek izmantota pilna tvertne, būtu samērīgāka. Komisija apgalvo, ka tai nebija jāpierāda, ka nevar tikt izstrādāta nekāda labāka izmēģinājumu metode, bet gan tieši pretēji – *Dyson* bija jāpierāda, ka pastāv piemērotāka izmēģinājumu metode, bet to atbilstoši Vispārējās tiesas konstatējumam tā neesot izdarījusi.

Tiesas vērtējums

74 Saistībā ar savas apelācijas sūdzības sesto pamatu *Dyson* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 110. punktā nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, uzskatot, ka apstrīdētajā regulā identiski var tikt aplūkoti putekļsūcēji, kuros izmantotas atšķirīgas tehnoloģijas, tāpēc, ka putekļsūcēju energoefektivitātes aprēķina metodes, kas balstītas uz testiem, kuri veikti, izmantojot pilnas tvertnes, nav reproducējamas.

75 Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 109. punktā Vispārējā tiesa uzsvēra, ka tā iepriekš ir norādījusi, ka "ar daļēji pilnu tvertni veiktie testi nav pārbaudīti "apļveida" testos vairākās laboratorijās, tādējādi to reproducējamība var tikt apšaubīta".

76 Pārsūdzētā sprieduma 110. punktā Vispārējā tiesa no tā ir secinājusi, ka "apstāklis, ka prasītājas ieteiktie testi vienlaicīgi neatbilst ticamības, precizitātes un reproducējamības kritērijiem, ir objektīvs iemesls, kas pamato vienotu risinājumu attiecībā uz putekļsūcējiem, kuros tiek izmantotas atšķirīgas tehnoloģijas, proti, putekļsūcējiem "ar maisiņu" un putekļsūcējiem "bez maisiņa"". Vispārējā tiesa nav norādījusi nekādu citu pamatojumu, lai apstiprinātu identisku attieksmi, kuru apstrīd *Dyson*.

77 No tā izriet, ka vienīgais Vispārējās tiesas norādītais pamatojums attiecībā uz identisku attieksmi, kas apstrīdētajā regulā izmantota attiecībā uz putekļsūcējiem "ar maisiņu" un putekļsūcējiem "bez maisiņa", ir balstīts uz faktisko apstākļu konstatējumu, kuru Vispārējā tiesa nav juridiski korekti veikusi šī sprieduma 34.–43. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.

78 Attiecīgi apelācijas sūdzības sestais pamats ir jāatzīst par pamatotu.

Par otro un trešo pamatu, kā arī par trim pirmajām piektā pamata daļām

79 Saistībā ar savu otro un trešo pamatu *Dyson* pārmet Vispārējai tiesai attiecīgi, ka tā pārsūdzētā sprieduma 58. un 59. punktā kļūdaini ir interpretējusi Komisijai deleģēto pilnvaru apjomu un nav ievērojusi tās tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā to, kas ir apstiprināts pārsūdzētā sprieduma 50. un 51. punktā. Saistībā ar tās apelācijas sūdzības piektā pamata pirmajām trim daļām *Dyson* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav pietiekami pamatojusi konstatējumus, kuri ietverti pārsūdzētā sprieduma 36., 37., 52. un 67. punktā.

80 Tomēr, tā kā otrā un trešā pamata, kā arī piektā pamata pirmo trīs daļu izvērtējuma iznākums nevar būt plašāks pamats pārsūdzētā sprieduma atcelšanai par to, kas izriet no kopīga pirmā, ceturtā un sestā pamata izvērtējuma, tie nav jāizvērtē.

81 Ņemot vērā, ka apelācijas sūdzības pirmais, ceturtais un sestais pamats, kā arī piektā pamata ceturtā daļa ir pamatoti, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ daļā, kurā Vispārējā tiesa ir noraidījusi pirmajā instancē izvirzītā pirmā pamata pirmo daļu un trešo pamatu.

Par prasību Vispārējā tiesā

82 Atbilstoši Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai, ja tiek atcelts Vispārējās tiesas spriedums, Tiesa var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā.

83 Izskatāmajā lietā Tiesa uzskata, ka tā nevar pēc būtības lemt par pirmajā instancē izvirzītā pirmā pamata pirmo daļu, kā arī trešo pamatu. Proti, šīs daļas un šī pamata izvērtējumam ir jāveic faktisko apstākļu vērtējums, kas galvenokārt attiecas uz to, vai *Cenelec* metode ir vai nav reproducējama, ko Vispārējā tiesa nav pareizi izvērtējusi un kas procesā Tiesā nav ticis pilnībā apspriests.

84 Līdz ar to lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par pirmajā instancē izvirzītā pirmā pamata pirmo daļu un trešo pamatu, un jāatliek lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

1) **atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 11. novembra spriedumu *Dyson* /Komisija (T-544/13, EU:T:2015:836) daļā, kurā tā ir noraidījusi pirmajā instancē izvirzītā pirmā pamata pirmo daļu un trešo pamatu;**

2) **nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par pirmajā instancē izvirzītā pirmā pamata pirmo daļu un trešo pamatu;**

3) **lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.**

[Paraksti]